

Kahir Mektupları Soğuk Tebessüm 1

– ADEM EFİLOĞLU · 25 Mayıs 2013

Yüreğimin tamirhanesinde,
Eksiğimi tamamlar gibi,
Uzun uzun düşündüm.
Bütün isyanlarımı seferber ettim,
Hüznün alfabesini ezberledi dudaklarım.
Elim kaç kere gitti geldi kaleme,
Kırılmayı düşleyen kurşunlar döküldü her defasında,
Özlemlere belenen heyecanım,
Dizgin vurdu öfkeme...

Sureti karanlığa gizlenmiş,
Azrail'in gölgesinin düştüğü,
Hangi ölüm anlatır bizi.
Bir şarkının notalarında inleye inleye,
İçimizde kaybolup giden tutkuların,
Arınmış, paramparça olmuş, dağılmışken,
Kuyruksuz uçurtmalar gibiydik her bir yere savrulan...

Sonsuzluğa uyanan ölümün kapılarında,
Kefenini giyen sözcükleri yatırdım musallaya.
Mesela kendine küsmüş mısralardan,
Sahipsiz replikler hazırlıyorum kendime.
Bazen soğuk tebessümlere,
Bazen sessizliğe sığınarak,
Gözyaşlarımı gizliyorum.
En güzeli ne biliyor musun?
Karanlığa bulanıyor bakışlarım
Ve hiç kimse bilmiyor, ağlıyorum...

Çırılçıplak bir cinneti giyinir avurtlarım,
Caddeleri sessizliğe bürüyen sirenlerin altından,
Meryem'in imdadına koşar gibi geçerim.
Hayatı her şeye rağmen,
Bir gerdan gibi takıyorum bağrıma.
Kendiyle söyleşiyor şiirlerim,

Kendiyle didiřiyor,
Kendiyle uęrařıyor,
Sanki hayat kolaymıř gibi...

Harfleri buz tutmuř,
Bölünmüř bir takvimde,
Yirmi beř mayıs diyor tarih.
Mevsimler sana küsmüş,
Cinnetini sever olmuş hezeyanlarım,
Ben hala gözlerinin Bismillahındayım,
Geçmiřin hatıralarına imza atmamıştım bu kadar,
Yüreęinin coğrafyasında oyalandıkça,
Vazgeçemiyor yine de yüreęim zehir ařkından.

Uzun bir "Do" çalıyor yan taraftan Fazıl Say,
Kalakalıyorum,
Soğuk bir tebessüm bırakırken kalbime bakışların,
Yusuf'un yırtılan gömleğinde
Kendimi arıyorum...

Âdem Efiloğlu